

AJUNTAMENT
D'ARENYS DE MUNT

ACTA NÚMERO 12/14

A la vila d'Arenys de Munt, essent les vint hores i trenta minuts del dia vint-i-dos de setembre de dos mil catorze, es reuneixen a la Masia Can Borrell, per tal de celebrar sessió pública extraordinària urgent de l'Ajuntament, el senyor alcalde president En Joan Rabasseda i Ferrer, els tinents d'Alcalde N'Alfons Molons i Antius, N'Àngels Castillo i Campos, Na Montserrat Carreras i Cort i N'Antònia Vila i Paituví i els regidors Na Marta de la Iglesia i Formatger, En Josep Sánchez i Camps, En Fèlix Olivan i Mayoral, En Josep Manel Jiménez i Gil, Na Sílvia Vázquez i Marquès, En Fèlix Galceran i Aliberch, Na Jèssica Flores i Travesa i En Ramon Planas i Freixas, assistits pel secretari accidental de la corporació, Na Gemma García Ramos.

L'Alcalde dóna la benvinguda, dóna les gràcies per l'assistència i informa que només hi ha un únic punt de l'ordre del dia.

Així mateix, informa que d'acord amb la normativa, per fer un ple extraordinari i urgent cal fer la votació de la urgència en la convocatòria. El Sr. Alcalde diu que primer s'ha de votar la urgència del Ple, perquè en molts plenaries d'Ajuntaments de Catalunya s'està votant aquesta moció, doncs és un tema molt important, i en els darrers anys aquest objectiu de la independència ha avançat molt.

Posada a votació la urgència de la celebració del Ple, s'aprova la mateixa per onze vots a favor del senyor Alcalde president, En Joan Rabasseda i Ferrer, els tinents d'Alcalde N'Alfons Molons i Antius, Na Montserrat Carreras i Cort i N'Antònia Vila i Paituví i els regidors Na Marta de la Iglesia i Formatger, En Josep Sánchez i Camps, En Fèlix Olivan i Mayoral, En Josep Manel Jiménez i Gil, Na Sílvia Vázquez i Marquès, En Fèlix Galceran i Aliberch, Na Jèssica Flores i Travesa dels grup ERC, CIU i CUP i dos vots en contra de la tinent d'alcalde N'Àngels Castillo i Campos i del regidor En Ramon Planas i Freixas, dels grups PSC i PP.

S'inicia el Ple extraordinari i urgent.

El Sr. Alcalde exposa que ens reunim per debatre o per donar suport a la moció de la consulta del 9 novembre. Aquesta urgència ve motivada perquè és un plenari que s'està fent en molts municipis de Catalunya, i en altres es farà una mica més tard doncs la maquinària no els ha donat temps a fer-ho. Tenim un únic punt de l'ordre del dia que és un punt molt important pels ciutadans de Catalunya i aquest debat sobre el futur del nostre país en els últims anys ha avançat molt. L'objectiu de la independència del que s'ha parlat moltes vegades, és un objectiu perquè la majoria de catalans i catalanes vivim/visquem millor en un país nostre, en un estat nostre que no pas com estem ara 300 anys després del 1714.

En aquesta moció que es llegirà tot seguit es fa referència a la primera consulta popular que es va fer en aquest país, consulta de casa nostra, consulta d'Arenys de Munt, un fet que va provocar que molts catalans i catalanes es donessin compte que aquesta opció era possible.

Divendres passat el Parlament de Catalunya va aprovar aquesta llei avui en aquest plenari li donarem recolzament. I després d'aquesta aprovació en el Ple del Parlament

de Catalunya, que el món local es manifesti públicament al costat del President Mas i del govern i de les forces polítiques que tenen molt clar que votar és democràcia i que el 9 de novembre hi haurà una consulta, considerem que és un tema molt important, El paper que Arenys de Munt ha tingut en aquest procés ha estat cabdal. En podem trobar molts exemples: aquí a la nostra vila des de la celebració del 7 de setembre amb les plataformes de les consultes, 11 setembre, el 13 setembre amb la commemoració institucional, s'ha tingut ocasió de parlar-ne. Tots aquests elements en els que Arenys de Munt ha estat present, fins i tot en tema d'Escòcia on hi ha hagut veïns i veïnes mobilitzats, amb diferents iniciatives, i que segurament faran relats emocionants. Arran d'aquest referèndum Arenys de Munt ha tornat a sortir en la premsa internacional, i lligant Escòcia amb Arenys de Munt i l'independentisme català. L'últim exemple, el dissabte 20 de setembre la impressió impresa del diari La Capital d'Argentina, l'Universal de Colòmbia o la CNN de Mèxic, sota el títol "malgrat el no d'Escòcia, l'independentisme català persisteix", reproduïen declaracions de veïns i veïnes d'Arenys de Munt, amb noms i cognoms (pastisser, filòleg, presidenta de centre cultural). Lligava Escòcia amb Arenys de Munt i fa dos dies.

Que el Secretariat Nacional de l'ANC es reunís a Arenys de Munt el dia del 5è aniversari de la consulta, també és un fet d'una transcendència simbòlica que subratlla la importància que va tenir la consulta del 2009 en aquest procés que estem vivint. I que la tarda presentés el full de ruta fins el 9 de novembre, és un altre element que posa en valor aquesta festa democràtica que es va viure a Arenys de Munt fa 5 anys, i el que es pot aconseguir en el que en aquell moment es va dir esperit d'Arenys de Munt amb unitat de forces polítiques.

Passen coses i passen molt de pressa. Hem tingut aquesta setmana la impressionant manifestació V, consulta a Escòcia, aprovació Llei consultes, i en aquesta, per part seva i amb tota la sinceritat, amb un honor molt profund d'haver pogut representar la vila d'Arenys de Munt a la Tribuna del Parlament, on no s'hi cabia, a l'estar presents molts presidents i expresidents, representants de la societat civil que estan impulsant el procés, i dos alcaldes, entre els que estava ell, juntament amb el de Barcelona. I no només van poder seguir el Ple des de la Tribuna, sinó que a l'acabar, van veure les imatges per la televisió que hi havia un grup que s'afanyava a sortir de l'hemicicle i en els passadissos hi havia un ambient per recordar tota la vida. I en aquest ambient, va poder intercanviar paraules amb el portaveu de CIU, i van acordar una possible visita amb el President de Govern, i que aquell mateix dia el President Mas revés al representant de la vila per poder parlar una mica de tot plegat, li va agrair el pròleg del llibre que es va presentar el 13 de setembre, iniciativa de la Regidoria de Cultura, amb la voluntat de fer un relat el màxim objectiu i polifònic del que va ser aquell dia a Arenys de Munt, i agrair tot el suport i recolzament al que es fa des d'un poble com el nostre de 8.700 habitants, i en aquella mateixa conversa va tenir ocasió d'explicar-li el que li van exposar veïns i veïnes el dia de l'11 de setembre per la riera. Aquest sentiment que pensa que és bo que als alts dirigents els hi arriba per moltes bandes, de que el poble vol tenir l'oportunitat d'expressar-se d'una forma democràtica. El President li va dir que traslladés als veïns i veïnes d'Arenys de Munt el seu agraïment a la vila i als seus representants que l'any 2009 van posar un primer i un gran gra de sorra per la llibertat de Catalunya. Apunta que va veure al President molt animat, en un Ple històric.

Estem en un moment transcendental, en el que cal més unitat que mai, i en el que cal mirar endavant amb visió de país, i aquest missatge d'unitat té la percepció que està ben encarrilat.

Aquests dies s'han pogut llegir molts arguments jurídics sobre si el Tribunal Constitucional permet la consulta o no, són debats en els que hi ha especialistes, i està clar que fins i tot els que en saben tenen molts punts de vista diferents, però està clar que a més, hi ha una altre debat que és el polític, que es pot posar sobre la taula en el context de la vila d'Arenys de Munt. Es sent a parlar de desobediència civil i d'obediència al que reclama el poble, perquè la política ha d'estar al servei del poble, i estar atents al que reclama el poble és un deure de tots els polítics, i pensen que el que volen a Arenys de Munt i a la majoria del poble català el que està demanant és

poder votar. I tota la gent que segueix aquest plenari per diferents mitjans, i de la sala de plens tan plena, és un exemple que el que es vol és votar.

Indica que és una moció preparada conjuntament amb AMI i l'ACM.

Tot seguit es procedeix a tractar l'únic punt relacionat en l'ordre del dia:

MOCIÓ DE SUPORT DEL MÓN LOCAL A LA CONVOCATÒRIA DE CONSULTA SOBRE EL FUTUR POLÍTIC DE CATALUNYA DEL 9 DE NOVEMBRE DE 2014.

Com qualsevol altre poble del món, els catalans i catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en un cultura, una llengua i unes tradicions pròpies avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa 300 anys, amb la Guerra de Successió, i amb els Decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014, també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional anul·lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest onze de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats, han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític perquè es sustenta en l'essència de la democràcia i, per tant, insta al Govern i al Parlament a prendre decisions que representin a la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per la conquesta del seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il·lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar una nova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina. Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries i dóna empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Artur Mas convoca a la ciutadania de Catalunya per la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta de forma coordinada amb el departament competent del govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica.

ACORDS

1. Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament d'Arenys de Munt amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.
2. Donar ple suport al president i al govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.
3. Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametan de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.

El Sr. Alcalde indica que la moció està llegida, i obre un torn de debat per tal que els diferents grups polítics d'Arenys de Munt, puguin dir el que considerin. Explica les normes sobre el funcionament del torn de paraula i de les rèpliques i contra rèpliques.

Es demana qui vol començar aquest debat. I s'aixeca la mà amb qui vol torn de paraula.

Demanen, per ordre, torn de paraula els següents regidors:

La regidora Sra. Vila, en nom del grup ERC, dóna les gràcies al Sr. Alcalde, així com a totes les persones que estan a la Sala de Ple i als que els segueixen per la ràdio. Seguidament, diu textualment: "Quan un país surt al carrer massivament durant 3 onzes de setembre seguits per demanar l'expressió del seu dret de votar, i se li nega, s'està cometent una vulneració dels drets més fonamentals de la ciutadania.

Al llarg de la història hi ha molts exemples que il·lustren que la voluntat de les persones pot amb la intransigència d'estats tancats en l'ostracisme. L'abolició de l'esclavitud, el sufragi universal, el reconeixement de la igualtat legal de les dones, el

reconeixement dels drets dels treballadors i les garanties de no discriminació per a les minories racials i ètniques són exemples de drets aconseguits per la voluntat dels pobles.

Des del 13 de setembre de 2009, en que Arenys de Munt va posar els fonaments amb la primera consulta per la independència fins avui, el poble català ha madurat. I durant cinc anys ha caminat de manera ferma i decidida, sense por, cap a un objectiu: la plena sobirania de Catalunya. I el que és més important, ho ha fet de manera civilitzada, pacífica, ordenada i amb gran entusiasme. Som un país exemplar i compromès que aconseguirem per la via pacífica el nostre objectiu: votar.

Aquests darrers anys molta gent ha obert els ulls; botiguers, mestres, metges, mestresses de casa, jubilats, famílies senceres i grups d'estudiants s'han manifestat a la V de Barcelona d'una manera exemplar i amb una sola veu. Cap mitjà de comunicació internacional ha obviat el clam inequívoc del país i el món sencer està observant amb deteniment el nostre procés.

El passat 19 de setembre, el Parlament va assolir una fita importantíssima: l'aprovació de la Llei de consultes. 106 vots a favor, 28 en contra. Ara és el moment decisiu de fer costat a les nostres institucions i al president de Catalunya per a què el dia 9 de novembre puguem treure les urnes i exercir el nostre dret dins del marc legal que ens ofereix aquesta Llei de consultes.

Esquerra Republicana de Catalunya posem tota la nostra gent i la nostra estructura al servei de l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural i la societat civil i ens sumem a la campanya "Ara és l'hora" per arribar a tots els racons del país, fins al darrer indecís.

La gent d'Esquerra sempre hi són, des d'aquell 2009 amb Anna Simó, Oriol Junqueras, llavors eurodiputat, Joan Tardà, Diputat al Congrés, Joan Puigcercós, i fins ara, sempre ens hem mantingut en el mateix posicionament, sempre compromesos amb el país i la seva llibertat. També hi vam ser al Manifest d'Arenys de Munt de l'any 2010 signat per Oriol Junqueras, el polític de més nivell que hi va assistir. I aquest any, ara que són al govern d'Arenys de Munt hem volgut plasmar sobre un llibre tots els fets de la consulta d'Arenys de Munt per a retre homenatge a totes les persones que ho van fer possible.

Els diputats i diputades, alcaldes, alcaldesses i regidors i regidores d'Esquerra Republicana de Catalunya treballem fermament per assolir la República Catalana i no defallirem fins aconseguir-ho. Ha arribat l'hora de la veritat, on no s'hi valen els dubtes i cal caminar amb pas ferm i decidit; tenim el futur del nostre país en joc, un futur en el que hi cap tothom; totes les formacions polítiques favorables al dret a decidir tenim la responsabilitat i el deure de posar les urnes a l'abast dels ciutadans.

Avui i durant tota la setmana, més de sis-cents pobles d'arreu de Catalunya votarem aquesta moció, adquirint el compromís amb el parlament, de posar totes les eines que tenim al nostre abast per tal de garantir la consulta el dia 9 de novembre. És un honor i un acte de responsabilitat per als quatre regidors del grup municipal d'ERC, i donem ple suport a la moció que es porta avui a ple."

El Sr. Alcalde dóna les gràcies a la Sra. Vila per a la seva intervenció i dóna torn de paraula al Regidor Sr. Planas, com a portaveu del PP.

El regidor Sr. Planas indica que sap que aquest punt és controvertit. Aprofita l'ocasió respecte una intervenció del darrer Ple ordinari, en el que va fer un comentari vulgar i d'una manera incorrecta, adreçat al PSC, i demana públicament disculpes a la regidora del PSC i als militants i votants d'aquest grup, pel comentari fet fora de lloc, doncs els polítics han de saber reconèixer sempre els seus errors.

Un polític primer és una persona i després és un polític amb uns ideals en els que es pot estar d'acord o no. Avui farà dos intervencions: com a vilatà i català, indicant que s'estan fent polítiques vulgars i identitàries i manipuladores, doncs moltes vegades es parlen d'obligacions, de representar al poble, o considerar que és el que vol el poble. Doncs és cert que a Catalunya hi ha gent que volen una finalitat, la independència i n'hi ha d'altres, també catalans, que també comparteixen i contribueixen a Catalunya, Sempre ha dit que el parlar o dir està en com actues. Sempre des del Ple ha intentat

mai parlar sobre el tema identitari, doncs hi ha altres temes més importants, doncs només cal caminar pel poble i veure com està. Molts cops ens descuidem de quina és la primera finalitat a la que es vol arribar, i com a entitat local, cal prioritzar aquest sentit local. Ha pogut fer mocions identitàries i reivindicar els seus sentiments, que és català, espanyol i europeu. I ningú l'ha atacat o li ha faltat al respecte com a particular, malgrat que com a grup municipal sempre ha tingut gresca. Troba que com a vilatà d'Arenys de Munt ens estem desviant del que realment són els problemes de la vila. Troba que moltes persones, siguin d'on siguin, d'aquí o la resta de l'estat, per un motiu o un altre, es desvien del que és prioritari. Des del seu punt de vista, s'estan fent moltes coses. Qualsevol partit es pot equivocar en un sentit o un altre, creu, i per sort, va nàixer l'any 1979, en democràcia i sempre ha tingut llibertat per decidir què és el que volia fer o on volia anar i amb qui, i què és el que volia deixar de fer. Ha pogut votar al partit amb el que més afinitat tenia. Per tant, quan es parla de llibertats i voluntats li agradaria que primer es pensés quins són dels drets per viure en democràcia, però també quins són els nostres deures. Creu que és una persona demòcrata, afable i que sempre intenta el diàleg, fet que ha demostrat en aquest Ple. Doncs en el seu dia va dir que no faria cap moció identitària i no ha fet cap. Sempre intenta que els Plens siguin útils pels vilatans directament.

Avui es tracta una reflexió d'uns catalans que volen la independència, però també hi ha altres que no la volen. A l'hemicicle ara hi ha més representativitat dels partits que volen la independència, però aquesta representativitat és minúscula respecte del total. A Escòcia hi ha hagut una participació altíssima. Per tant, quan s'ha votat aquí democràticament qui es volia que governés Catalunya, actualment, el seu president és el Sr. Mas, doncs la majoria de catalans el van votar.

Amb això vol dir que molts cops es dóna prioritat a temes no són els realment importants per la vila, i donar aquesta efusivitat a un moviment sobre el que s'estan fent grans esforços, s'estan destinant grans recursos i s'està treballant molt per part d'alguns catalans, troba que caldria destinar-los a altres efectes productius en el teixit, per tal de solucionar greus mancances que tenim els catalans i catalanes.

Increpa al Sr. Olivan per riure dels comentaris que fa, indicant que és la seva reflexió respecte el que pensa, diu i actua.

Com a grup municipal, exposa una breu intervenció, perquè creu que és molt important primer dir realment el que penses o quina finalitat tens a l'hora de donar la teva opinió. I està totalment d'acord, en que vol denunciar l'ús partidista que es fa d'aquest Ajuntament, per tal donar suport a una consulta que no cap en la legalitat democràtica. Avui tots estem aquí sentats perquè tenim la llibertat i han estat per democràcia escollits pels vilatans del municipi, que els han votat.

No es tracta només d'una qüestió únicament de democràcia, doncs aquesta no s'entén sense el respecte de les lleis, amb les que la pròpia democràcia ens dota. En democràcia les lleis es canvien, però no es desobeeixen ni s'ignoren. Catalunya no ha estat ni és una colònia. Hem estat i integrem el conjunt d'Espanya.

Parla sobre la consulta del PP i PSC al Consell sobre la legalitat de la consulta i el Consell no s'ha volgut pronunciar, perquè aquesta consulta també afecta a la resta de l'estat espanyol. Utilitzar aquesta llei per fer una consulta per la independència vulnera l'art. 122 de l'Estatut, que les limita l'ús de la llei de consultes a les competències pròpies de la Generalitat. Hi ha altres temes que podrien ser objectes de consulta, però la mateixa llei impedeix fer-ho servir per a impostos, retallades o altres temes, sobre els que els vilatans no poden decidir, doncs només es decideix pel Plenari.

El seu grup vota que tant com a persona, com a català com a grup municipal.

El Sr. Alcalde li dóna les gràcies per explicar el punt del vista del PP al respecte.

El regidor Sr. Olivan per al·lusions indica que no ha rigut durant la intervenció del Sr. Planas tal i com ell ha manifestat, i que vol constar en acta. El regidor Sr. Planas indica que s'ha equivocat de regidor. El regidor Sr. Galceran diu que ell ho ha fet i que vol que consti en acta. Queda tot aclarit.

El Sr. Alcalde explica que la intervenció del representant del grup PP ha fet al·lusió a un altre regidor que és una confusió. Dóna les gràcies al Sr. Planas, que inicialment va dir que no podria assistir al Ple per temes laborals, però que si ho hagués fet per correu electrònic, haurien resumit la seva intervenció, però que és interessant rebre les seves aportacions.

Seguidament dóna la paraula a la regidora Sra. Castillo.

La regidora Sra. Castillo, en nom del grup PSC, dóna les gràcies al Sr. Alcalde, així com a totes les persones que els acompanyen presencialment a la Masia Can Borrell així com a tots que els segueixen per la ràdio. Indica al Regidor del PP que accepta les disculpes. Seguidament indica que, com avui és un tema important i el tema també ho és, llegirà la seva intervenció a fi que sigui clara la seva exposició i posicionament. Seguidament llegeix:

“Catalunya està vivint una crisi econòmica i social sense precedents. L’angoixa i les injustícies provocades per l’atur, les retallades del sistema social del nostre país i l’augment de la pobresa, entre d’altres, dissipen l’esperança d’un futur millor. Una crisi que castiga especialment els sectors més febles, la gent que viu o que voldria viure del seu treball i el jovent del nostre país.

A aquest fet s’uneix el problema de fons que pateix la societat catalana i la insatisfacció profunda d’amplis sectors de la població sobre l’actual relació entre Catalunya i Espanya: la decepció que va suposar la sentència del Tribunal Constitucional sobre l’Estatut després que el poble de Catalunya exercís el seu dret a decidir votant i aprovant-lo, la percepció d’un tracte fiscal injust, l’erosió de l’autogovern causada per la política del govern del PP, i les incomprendions i atacs soferts envers elements tan essencials com la nostra llengua, la nostra cultura i el nostre sistema educatiu.

Aquest malestar s’ha expressat de manera molt significativa en les diferents manifestacions demanant canvis que aclareixin l’esdevenir de la nostra societat.

Per això, els socialistes manifestem:

Que sols una estratègia unitària de tot el catalanisme permetrà una sortida positiva de la situació actual: la superació del desencaixament entre Catalunya i Espanya, el reconeixement de Catalunya com a nació i la definició de l’Estat espanyol com a plurinacional, pluricultural i plurilingüístic.

Que tenim el convenciment que no hi ha cap solució viable a la greu crisi institucional que travessa el país que no passi pel diàleg, la negociació i el pacte com a condicions indispensables i prèvies a una consulta a la ciutadania.

Que donem suport a la llei de consultes populars no referendàries.

També manifestem:

Que amb una Llei de consultes populars no referendàries com la que s’ha aprovat no es pot fer una pregunta pròpia d’un referèndum.

Per aquest motiu, cal saber que si la consulta no és legal i acordada, no es farà.

Que són moltíssims els catalans i les catalanes que desitgen votar i, per aquesta raó, considerem que no hi haurà una solució estable a l’actual distanciament que no passi per sotmetre-la al vot ciutadà.

Que els socialistes pensem i creiem que hem de treballar per una reforma constitucional que faci d’Espanya un Estat federal, capaç de reconèixer la diversitat nacional. Espanya és una nació de nacions.

Que Tot i les dificultats del moment, els catalans i les catalanes tenim l’oportunitat de reflexionar sobre el nostre futur amb la voluntat de construir una Catalunya lliure, segura, pròspera, justa i honesta, especialment amatent al benestar de tots i cadascun dels seus ciutadans i ciutadanes.

I, d’acord amb lo que acabo d’exposar, vull fonamentar el posicionament dels socialistes catalans davant aquesta moció que es presenta en aquest Ple:

1. Per un cantó, No votarem en contra d’aquesta moció perquè estem d’acord en que el poble de Catalunya ha de poder decidir sobre el seu futur i quina ha de ser la nostra relació amb els diferents pobles d’Espanya. A més a més, no

tenim cap problema en reconèixer en que en aquest text es recullen idees i principis polítics en els que els socialistes catalans podem coincidir.

2. D'altra banda, els socialistes catalans estem a favor de que el poble de Catalunya hagi de decidir el seu futur a través del vot, però volem que sigui a través d'una consulta vinculant, dins de la legalitat i acordada amb l'Estat (que, siguem sincers amb nosaltres mateixos, perquè tots sabem que és a través d'aquest acord previ, quan podrem tenir garanties de poder fer realitat allò que decideixi lliurement el poble de Catalunya)
3. i, es per això, que No votarem a favor d'aquesta moció ja que els socialistes catalans no donarem suport a aquesta convocatòria que no és legal, per molt que hi hagin grups polítics que vulguin confondre a la gent, ni és acordada amb l'Estat, i que no portarà gens de positiu a la resolució d'aquest problema polític que estem patint els catalans, abans al contrari, el camí que s'albira donant suport a aquesta moció només ens portarà frustració col·lectiva i ens allunyarà d'una vertadera i estable solució per a Catalunya i pel benestar dels seus ciutadans i ciutadanes, siguin d'on siguin, vinguin d'on vinguin, pensin el que pensin.
4. I, Finalment, el posicionament dels socialistes respecte a aquesta moció serà la d'abstenció.

No obstant, vull deixar clar que aquesta abstenció no ha de ser entesa como a sinònim d'inhibició respecte a aquest problema polític en el que estem immersos com a societat.

L'abstenció que els socialistes defensem avui davant aquesta moció tindrà com a correlat una proposta constructiva i en positiu que els socialistes presentarem en el proper Ple i que esperem que tingui el recorregut que es mereix per portar prosperitat i estabilitat al poble de Catalunya, dins de la seva diversitat i en relació amb la resta dels pobles d'Espanya.

I, per acabar, vull fer la següent observació:

La qualitat de la democràcia no només es mesura pels posicionaments de cada grup polític sinó també per la responsabilitat de cada representant respecte al bon ús que es fan dels recursos públics que els ciutadans ens confien.

Vull fer esment que aquest Ple municipal s'ha convocat de forma extraordinària per atendre un assumpte que tot i no ser d'àmbit local i no afectar directament a la vida quotidiana dels veïns i veïnes d'Arenys de Munt, la seva despesa econòmica serà assumida íntegrament pels veïns i veïnes d'Arenys de Munt

És per això que, per coherència política com a representant electe local, vull que consti expressament en acta, la meua voluntat de renunciar a la dieta com a regidora corresponent a aquest Ple i que, el import d'aquesta dieta, sigui destinada a una partida pressupostària de serveis socials.

Moltes gràcies.”

Sr. Alcalde, li dona les gràcies i indica que, abans de continuar la roda d'intervencions, li informa que com ha fet l'Ajuntament de Barcelona o de Reus i molts altres ajuntaments de Catalunya han convocat el ple extraordinari i urgent, perquè són membres tant de l'AMI i l'AMC, i que quan en un país s'ha de remar en un objectiu, fan el possible per fer el que fan la majoria dels municipis catalans, en un dia com avui.

Dóna la paraula al regidor Sr. Jiménez.

El regidor Sr. Jiménez, en nom del grup CUP, diu textualment: “Bona nit a tots els vilatans que ens estan escoltant per Ràdio Arenys de Munt i a tots els arenyencs que avui ens acompanyen a la Sala de Plens. Una sala de Plens que avui s'ha vestit de gala, com en les millors ocasions i s'ha omplert. De ben segur que el tema que anem a tractar en el Ple d'avui és important i importa molt a tots aquest veïns i si els hi preguntéssim, molt probablement, no els faria res que aquest Ple impliqui un sobrecost per les arques municipals. Un sobrecost que no és tal, ja que els regidors tenim un topall a cobrar per dietes i aquest topall ja està sobrepassat malgrat aquest Ple. Per tant, no cobrarem més gràcies a aquest Ple.

Estem satisfets que aquesta moció, de la ACM i de la AMI, hagi estat negociada, pactada i consensuada a nivell nacional per les formacions polítiques de CiU, ERC, IC-V i la CUP, totes les formacions polítiques que donen recolzament a la Consulta del 9N. Avui donem suport a la convocatòria de la Consulta del 9N a partir d'una llei que es va aprovar aquest passat divendres 19 de setembre.

Per nosaltres aquesta llei té tres aspectes centrals o importants:

1r. És una llei que permet celebrar consultes a escala local, regional, sectorial o de l'àmbit de Catalunya. 2n. Que permet que els electors de més de 16 anys puguin votar. 3r. I que ho facin també els estrangers residents a Catalunya –els comunitaris amb més d'un any, els extracomunitaris amb més de tres anys de residència. És la primera vegada, doncs, que tindran dret a poder participar d'algun procés de decisió popular o de consulta popular com la que plantejarem.

I, a més a més, aquesta llei té una virtut: que no només poden convocar consultes el Govern o una majoria parlamentària sinó que sobretot, i sense el permís de cap d'aquestes dues institucions, ni del Govern ni del Parlament, poden autoconvocar consultes als ciutadans mitjançant la recollida de signatures.

Per nosaltres, òbviament això és un avanç notori de les institucions davant d'una crisi de legitimitat democràtica gran, molt gran, que ha obert abismes gegantins entre la població i les seves institucions, entre allò que necessita i pensa la majoria social i allò que les institucions estan fent amb el poder polític, amb el poder econòmic que emana d'aquests ciutadans, però que cada vegada és més poc creïble que realment hi hagi cap mena de lligam entre la societat i allò que decideixen els poders polítics i els poders econòmics.

Només hi ha un defecte en aquestes tres virtuts que té aquesta llei: que, tot i que poden votar els catalans a l'exterior, no podran votar els catalans residents a l'Estat espanyol.

Malauradament, tal com requereixen l'Estatut i la Constitució espanyola, la condició política de català és dels espanyols que resideixen a Catalunya, d'aquells que tenim DNI o NIE i residim a Catalunya. Els catalans que viuen fora de Catalunya, que viuen a l'Estat espanyol, no són considerats, en aquest sentit, amb condició política de catalans. I, per tant, no podran exercir el seu dret a vot.

Per tant, malgrat "l'encorsetament" de la "Constitución Española", ens hauria agradat que hagués estat possible que tothom que se sent nacionalment català o que té el dret de ser català pugui votar en aquestes consultes.

Des de la CUP som conscients que amb aquesta Llei de Consultes ha arribat la clau, o una de les claus, més importants que obre molts dels panys que volíem obrir.

Donar la veu a la gent no és una cosa menor. Donar la veu a la gent i, per tant, donar-li el dret de votar sobre allò que ella mateixa proposi de votar i, per tant, alterar el debat enllaunat de les cambres parlamentàries, el debat manipulat dels mitjans de comunicació tantes vegades mentiders, és d'allò més important i fonamental per tenir una societat que no només practica la democràcia com una estructura de l'estat de dret, com una estructura institucional, sinó que practica la democràcia com una cultura política, que és allò que realment val, que és allò que realment és important en el concepte de democràcia.

En aquesta crisi, que fa tants anys que dura, els poders públics i els poders privats, les institucions, però també els bancs, han aïllat la població de qualsevol decisió política que no anés en la línia de garantir privilegis, de garantir l'estatus quo, de garantir l'acumulació de riquesa a costa de la misèria de la majoria. S'ha produït una distància abismal entre els representants i els representats, entre les decisions polítiques i les lleis que ens governen i les necessitats i voluntats de la majoria social en molts aspectes.

La necessitat d'expressar-se, de recuperar sobirania, de recuperar poder de decisió i de poder parlar és, ara mateix, una necessitat tan vital com el pa que mengem. En bona part de la societat, en molts aspectes i en molts temes la necessitat de poder intervenir directament en política, de poder dir que no o que sí quan convingui, malgrat a qui li pesi, és una necessitat vital, de supervivència vital per al nostre país i per al conjunt de la societat.

L'Estat espanyol esgrimeix alguns arguments democràtics per oposar-se que puguem exercir aquesta llei, també en el sentit que volem exercir-la, el proper 9 de novembre. La democràcia, diuen, és el respecte a l'estat de dret, a la constitució i als tribunals. I quin flac favor li fan al concepte de democràcia si l'utilitzen com una totxana per llançar-la contra aquells que volem votar, contra aquells que volem decidir, contra aquells que volem parlar.

Posar per davant l'estat de dret, per sobre de la capacitat o el dret que tenim els ciutadans de ser escoltats i que se'ns respectin les nostres decisions -el dret a poder decidir-. no és només fer trampa, sinó fer-li un flac favor a la democràcia.

Deia Spinoza, molt sàviament, que ningú està obligat a viure sota criteris d'altres.

Nosaltres no és que tinguem mania a ningú, és que hem de poder ser capaços de decidir per nosaltres mateixos. No contra ningú, sinó perquè no som menors d'edat. Perquè volem i perquè ens estem convençent que podem decidir el nostre propi futur.

Ens diuen que votar fractura la societat, però hi ha qui, abans de deixar-nos decidir, fracturarà el que faci falta. Fins i tot a la societat i tots els marcs de convivència possibles.

I, davant de la realitat d'Escòcia, es contraposa el mirall impagable de l'obtusitat de l'Estat espanyol; un mirall en negatiu, òbviament.

Allà s'ha produït el referèndum amb normalitat absoluta de debat i d'arguments, de presència al carrer i de presència a les televisions.

Però aquí, a l'Estat espanyol, en realitat, hi ha un debat molt més profund que travessa tota aquesta crisi política i de legitimitat institucional que va començar fa uns quants anys de forma més greu, que és que, d'una banda, hi ha qui defensa que res no canviï, defensa l'status quo, que tot quedi igual per poder continuar guanyant el mateix que han guanyat fins ara; i, per una altra banda, hi ha els que volem decidir-ho tot i volem la independència per canviar-ho tot.

Nosaltres volem votar; i, sí, volem marxar. I marxarem per fer via pròpia. Però ni per un segon ens passa pel cap abandonar ni els vincles familiars, ni els vincles culturals, ni els companys i les companyes de la resta de l'Estat en cap de les seves lluites, de les seves preocupacions i dels seus problemes.

Que ningú s'enganyi, l'Estat espanyol té pànic que els catalans votin i decideixin lliurement. Però l'Estat espanyol té més pànic encara que l'exemple català s'escampi per la península i la gent comenci a voler decidir directament, lliurement, sobre els bancs i els desnonaments; o sobre la privatització de la sanitat, per exemple.

Aquesta llei, que es va aprovar divendres passat, és propietat del poble de Catalunya. És un instrument de consulta popular per donar veu a la gent per sobre, o al marge, de partits polítics i interessos particulars. Permet convocar consultes a partir de signatures, sense necessitat d'autorització de l'Estat, ni del president, ni del Parlament. El dret a decidir ja no és un argument només per als sobiranistes. La batalla per conquerir-lo l'està situant al més profund de la cultura i les conviccions democràtiques del poble de Catalunya. Mai més ningú podrà governar els catalans des de foscos tribunals i quedar-se tan ample. Però tampoc mai més el poble català ha de permetre que es decideixi per ell. Ningú, ni des d'aquí ni des d'allà.

Nosaltres decidim. I decidirem nosaltres, solidaris i solidàries amb tots els pobles del món, però no esclaus ni vassalls de res ni de ningú.

Aquesta és la base de la solidaritat, de l'internacionalisme i aquesta és la base del món que volem. Això és la sobirania.

Amb la consulta del 9N hem decidit trencar el guió –el guió– tants anys seguit i doblegar- nos a la voluntat popular, assumint els riscos, els reptes i els perills que planteja l'Estat espanyol, que bloqueja tota via de lliure expressió i realització de la voluntat popular. Ara caldrà, a més, seguir fermes en la decisió presa, amb la profunda convicció que és just, que és democràtic i que hauria de ser normal convocar els ciutadans a decidir a les urnes el seu futur polític.

A Escòcia: urnes, debat i resultats. A l'Estat espanyol, a Catalunya: tambors de guerra, fiscalies de guàrdia, Codi penal i amenaces de supressió d'autonomies.

Quina legitimitat té un tribunal altament polititzat format per 12 jutges, davant d'un poble que reclama un dret fonamental i reconegut internacionalment com és el dret a l'autodeterminació?

No hem d'oblidar que és el govern espanyol qui desobeeix les sentències del TC i no les aplica si aquestes no són favorables als seus interessos (invasió competències sobre matèria de beques, descentralització del 0,7% d'IRPF...).

Ara tenim una llei de consultes populars. Per tant, cal obeir aquesta legalitat catalana; cal obeir el poble; cal obeir el 80% de la societat catalana que demana el dret a decidir.

La llei és nostra, de tota la ciutadania; defensem-la, exercim-la.

En pocs dies tindrem una convocatòria de consulta, celebrem-la, siguem fidels al mandat democràtic.

El 9 de novembre tindrem una consulta, el 9 de novembre votarem i el 9 de novembre votarem i guanyarem.

Allò que va començar a Arenys de Munt, votant el 13 de setembre del 2009, gràcies a una moció que presentar a Ple la CUP, es consolidarà el 9N votant a tot el país. I guanyarem.”

Seguidament, el Sr. Alcalde dóna les gràcies i indica que queda un últim portaveu per la primera ronda, i també hi ha el posicionament de totes les forces polítiques que tenen representació en aquest consistori.

El regidor, Sr. Molons, en representació del grup municipal CIU té la paraula. El Sr. Molons dóna les gràcies a l'alcalde i dóna la benvinguda als assistents. Veure vilatans, vilatanes, exalcaldes, exregidors del municipi i fins i tot d'altres municipis, veure la sala tan plena, i fins i tot de la societat civil, doncs dóna emoció i més solemnitat al tema que es tracta avui. No té intenció de rebatre cap intervenció dels regidors en el Ple. Només vol dir que convocar un ple extraordinari pel tema que sigui, perquè algun grup polític ho hagi demanat, o perquè l'alcalde ho hagi volgut, no s'ha de traslladar a un tema econòmic per si interessa o no interessa. Posa com exemple el Ple del dia 18 en el que es votaven les Ordenances municipals i altres temes molt importants, en el que no hi havia gaires assistents. Així, agraeix a la gent present i als que escolten per la ràdio pel recolzament.

Des del grup municipal CIU donen ple suport a la llei de consultes aprovada per àmplia majoria al Parlament de Catalunya, que ha de donar peu a celebrar la consulta el proper 9 de novembre, on amb el seu vot els ciutadans/nes de Catalunya han de poder decidir sobre el seu futur.

El Parlament amb els seus membres escollits pel poble és el màxim exponent de la democràcia i on rau el poder per poder aprovar les lleis. Gairebé 8 de cada 10 diputats/tades han donat suport a aquesta llei. A l'estat espanyol també hi ha un parlament havent escollit els seus diputats/tades han estat escollits pel mateix sistema, i des del qual ens volen donar exemple de representativitat, interpretant la Constitució, com a mínim en el cas de Catalunya, sempre en contra nostra.

A Arenys de Munt es va fer la primera consulta de la independència, i molts regidors que encara representen als vilatans, hi van participar, i també hi ha exregidor com el Sr. Manel Lladó i l'exalcalde Carles Mora, presents a la sala que també hi eren. Llavors també es va dir que s'havien de centrar més en fer anar el poble, i creu que això no és incompatible, amb el suport amb la independència. Realment, la independència de Catalunya, poder tenir un estat i poder-nos governar per nosaltres mateixos realment és una cosa que ens interessa, perquè tenint els nostres recursos, les nostres lleis, fent un país modern, fent un nou finançament cap els ajuntaments, que avui 7 de cada 10 ajuntaments aquesta setmanadonaran suport a aquest fet. Representen 2/3 de la població de Catalunya. El municipalisme sempre ha estat impulsor de temes democràtics de Catalunya. El món local sempre ha anat una mica per davant de l'autonòmic. Aquest any que celebrem els 300 anys que vam perdre les llibertats a Catalunya. Des del 1714 sempre ens diuen que totes les coses que hem tenim i hem d'aplicar és per dret de conquesta, malgrat que ens diuen que no som una colònia. Per tant, el que volem fer és revertir aquesta situació que vam perdre al 1714. I fer-ho d'una manera que és molt fàcil, doncs es diu que hi ha molta gent que vol el “no”, doncs preguntem-ho, potser sí, però preguntem-ho, és tan fàcil com posar urnes. També es diu que votar ens divideix, doncs en tot cas, no estarem més dividits del que

ja estem ara. En tot cas sabrem, el com i quant de dividits estem, però ho sabrem. Ara no ho sabem i tampoc sabem si votar ens dividirà, doncs creu que votar no és el problema sinó la solució. Per tant, CIU està a favor de la llei de consultes i de donar el suport per tal que el dia 9 de novembre es realitzi la consulta, per tal que els partidaris del sí sino nono, puguin expressar-se i donar el seu parer. Una urna, una persona i un vot. I com no pot ser d'una altra manera, el seu vot és de suport.

Alcalde demana si han quedat fixades les posicions dels tots els grups polítics. I s'informa que sí, i indica que es pot continuar el debat si s'escau o es pot votar. Demana si hi ha alguna altra paraula demanada. S'informa que no. Llavors es pot passar a la votació, indicant que no hi ha hagut grans sorpreses en aquest Ple extraordinari i urgent, seguint l'esquema previst i per tant, ara toca votar.

Posada a votació la proposta, s'aprova la mateixa per onze vots a favor del senyor alcalde president En Joan Rabasseda i Ferrer, els tinents d'alcalde N'Alfons Molons i Antius, Na Montserrat Carreras i Cort i N'Antònia Vila i Paituví i els regidors Na Marta de la Iglesia i Formatger, En Josep Sánchez i Camps, En Fèlix Oliván i Mayoral, Josep Manel Jiménez i Gil, Na Sílvia Vázquez i Marquès, en Fèlix Galceran i Aliberch i Na Jèssica Flores i Travesa, dels grups ERC, CIU i CUP; un vot en contra del regidor En Ramon Planas i Freixas, del grup PP i una abstenció de la tinent d'alcalde N'Àngels Castillo i Campos, del grup PSC.

Queda aprovat que l'Ajuntament d'Arenys de Munt es posa a disposició del Govern per la consulta del 9N.

Tant els regidors que han votat a favor com els assistents s'aixequen i fan un gran aplaudiment. Posteriorment, fan veus d'"INDEPENDÈNCIA".

L'Alcalde vol tancar la sessió i l'acta, i prèviament, vol demanar que tots cantin els segadors. Es canta.

De nou un fort aplaudiment i es pronuncia VISCA CATALUNYA LLIURE.

I no havent-hi més assumptes que tractar, la Presidència aixeca la sessió donant per acabada la mateixa, essent les vint-i-una hores i cinquanta-tres minuts, de la qual cosa, jo, el secretari accidental, CERTIFICO.